

Skrót informacji

Fabrykat: VGS

Model: Radioactive TD-Special

Typ: Gitara elektryczna Solidbody

Kraj pochodzenia: Europa

Klucze: Schaller M6 Klemm Mini z pokrętłami 10B (radełkowe guziki)

Szyjka: trzyczęściowa, klon, przykręcana

Siodełko: tworzywo sztuczne

Podstrunnica: heban z systemem bindingowym True Temperament

Radius: 12"

Kształt profilu szyjki: „V”

Szerokość szyjki: siodełko 41,2 mm, XII. 52,00 mm

Grubość szyjki: I. 19,8 mm, V. 20,6 mm, XII. 21,8 mm

Prożki: 24, (2,90 x 1,5 mm)

Menzura: 648 mm

Korpus: olcha, massiv z masywną klonową płytą wierzchnią AAA

Powierzchnie: Korpus – wysoki połysk, szyjka – mat

Płytki uderzeniowa: -

Wzmacniacze: EMG Steve Luthaker (komplet: 2 x SLV Single Coil, 1 x 85 Humbucker), aktywne

Zasilanie: bateria 9 V

Zakres: 1 x Master Volume, 1 x Master Tone, 5-pozycyjny przełącznik

Mostek: EverTune Bridge, układ strun poprzez korpus

Hardware: Platinum

Pozycja mostka: E-1st 1,2 mm, E-6th 1,6 mm

Rozstaw strun, mostek: E-1st - E-6th 52,4 mm

Grubość strun: .010 - .046, Fire&Stone

Waga: 3,0 kg

Opcja dla leworęcznych: brak

Dystrybucja: Gewa Polska Sp. z o.o.

Dodatki: pokrowiec

Cena: .....

Radioactive TD-Special

VGS

Skrót VGS oznacza Visions in Guitars. Oferta producenta obejmuje w chwili obecnej bogatą paletę różnych instrumentów. Jednak modelem Radioactive TD-Special, który w 2011 roku wejdzie jako produkt seryjny na rynek muzyczny VGS otwiera nowe horyzonty w świecie gitar łącząc najnowocześniejsze hardware i postęp techniczny w jednym instrumencie, pokazując w ten sposób, w jak przekłada się wizje w rzeczywistość.

Znany szwedzki gitarzysta Tommy Denander stworzył wraz z konstruktorami VGS instrument (bazując na modelu TD-1), który dla wielu muzyków oznacza spełnienie się największego marzenia: gitarę, która intonuje w całkowicie czysty sposób. Mało tego! To gitara, która po pierwszym starannym nastrojeniu przez muzyka automatycznie trzyma strój, niezależnie czy struny są zbyt mocno naciągane podczas gry, czy wymieniane czy też struna nagle pęknie. I to wszystko bez żadnych „motorów” czy zasilania elektrycznego – całkowicie mechanicznie. Aby to

osiągnąć muszą być spełnione dwa ważne warunki: szyjka gitary produkowanej w Europie wyposażona jest w podstrunnicę z bindingiem True Temperament wraz z wyważonymi progami, następnie gitara wysyłana jest do USA, gdzie wbudowany jest mostek EverTune. Dodatkowo instrument wyposażony jest w najlepszej jakości hardware Schaller i przystawki EMG.

Pierwsze wrażenie

Biorąc gitarę pierwszy raz do ręki nasuwa się jedna myśl: „to się tak nie da”. Powodem są dziwnie wygięte i kręte prożki. Jednak po zagranie pierwszych akordów i pierwszych solówek, przestaje się ich dostrzegać. Również wbrew pierwszym obawom naciąganie strun odbywa się jak zawsze. Kolejny efekt „Aha!” pojawia się w momencie, kiedy pociągnie się za mocno za struny bądź za sztywno je naciągnie. Struny zawsze wracają do oryginalnego naciągu, nie ważne, co się z nimi wyprawia. Nawet jeżeli pokręci się lekko kluczami bądź przez przypadek się o nie zahaczy, nic się nie dzieje. Mostek EverTune reguluje je zawsze automatycznie, bez dwóch zdań. Nawet po dłuższej przerwie w grze bądź na drugi dzień - strój jest nadal wyśmienity! Idealnie! Pęknie jedna struna, z pozostałymi nic się nie dzieje i strój pozostaje nienaruszony. I nawet jak strunę należy wymienić, trzeba ją tylko doprowadzić w pobliże właściwego stroju, a justowania dokonuje sama z siebie. Cud? Właściwie to całkowicie logiczny mechanizm, który działa za pomocą sprężyn. Ale o tym później.

Konstrukcja

Instrument summa summarum odpowiada przedstawionej na początku 2010 roku gitarze sygnowanej imieniem Tommy Denender. Asymetryczny korpus z dwoma cutawayami, wykonany z lekkiej olchy oraz ładnie stojowanej i lekko wypukłej płycie wierzchniej z drewna klonowego. Trzyczęściowa szyjka klonowa jest przykręcona, przejście jest zaokrąglone, by można było bez problemu osiągnąć 24 pozycje. Klucze blokowane Schallera (z praktycznymi tulejkami radełkowymi) zamontowane są na główce lekko wygiętej do tyłu w układzie 3+3. Hebanowa podstrunnica łącznie z 24 prożkami jest dostarczana i montowana przez firmę True Temperament (www.truetemperament.com). Różnicą do innych chodliwych podstrunnic jest fakt, że każdy z w sumie 144 dźwięków jest indywidualnie kalibrowany. Szyjka ze swoją 648 mm menzurą ma standardowe wymiary, a jej tylna część ma profil w kształcie litery „V”, co wychodzi naprzeciw sposobowi gry imienia dawcy.

Mostek Ever-Tune jest nakładany odgórnie na gitarę jako jednolita część. Na tylnej stronie gitary frezowana jest duża komora, w której napięcie każdej z 6 strun kontrolowane jest za pośrednictwem sprężyn o indywidualnej długości. Struny są puszczone przez korpus na pośrednictwem mostków i mocowane ball end, jak w stratocasterze.

Każda struna ma własny wózek, który jest ruchomy. Dla każdego z nich napięcie strun (do strojenia), wysokość i intonacja (czyli czystość oktaw) jest ustawiane za pomocą klucza imbusowego, dołączonego do przesyłki.

Tommy Denender jest wielbicielem i przyjacielem Steva Luthakera. Nie dziwi więc fakt, że jego gitara wyposażona jest w komplet przystawek EMG. Dwa single coils i humbucker regulowane są za pośrednictwem Master-Volume-Tone i przełącznika 5-pozycyjnego. Baterie do zasilania schowane są w przegródce E na baterię.

Fabrycznie VGS jest wyposażona w strap locki Schaller. Do dodatków należą także przeróżne klucze imbusowe do justowania **pręta do napinania szyjki** i systemu Ever-Tune.

Zastosowanie w akcji

Gra: Jeżeli pogra się przez krótki czas na tym instrumencie, nie patrząc przy tym na powykrzywiane prożki, można spokojnie stwierdzić, że nie ma żadnej różnicy w grze od innych gitar.

A że gitara zbudowana jest w „zwykajowy” sposób, można na niej z łatwością i przyjemnością grać i dobrze leży w dłoni, czy na siedząco czy na stojąco na pasku.

Serwis: nie jeden gitarzysta zada pewnie pytanie, co się stanie w momencie, kiedy powykrzywiane prożki wykażą pierwsze ślady zużycia? True Temperament odpowiada, że te prożki można traktować jak każde inne (czyli oszlifować) i samo zaokrąglanie ich przysparza jedynie trochę więcej pracy niż przy innych prożkach. Dobrą ich cechą jest fakt, że te specjalne prożki fabrycznie są całkiem wysokie, tak więc można je używać przez wiele lat i mogą być wielokrotnie szlifowane. Dopiero wtedy, gdy nabicie nowych progów jest konieczne, trzeba by było skontaktować się z serwisem producenta.

Możliwości ustawień: Mostek Ever-Tune ma do zaproponowania wiele możliwości, aby rodzaj działania ustawić pod kątem osobistego sposobu gry. Wózki na struny są przy optymalnym ustawieniu w pozycji wiszącej, w taki sposób, że struny zawsze mają prawidłową wysokość danego dźwięku, nawet gdy się za nie pociągnie bądź naciągnie. Więc jeżeli ktoś obejdzie się bez ciągnięcia za struny, wybierze to ustawienie. Jednak kto gra dużo Bendingów, z pewnością ustawi struny e, g i h w taki sposób, aby punkt uderzenia, przy którym sprężyna jest pozbawiana mocy, był w miarę blisko. Struny basowe można pozostawić wolnowiszące. Dzięki temu można uniknąć rozstrojenia, w razie zbyt mocnego uderzenia bądź zbyt mocnego szarpnięcia za struny. Jeżeli ktoś gra vibrato techniką palcową na strunach basowych, powinien z kolei przenieść również ich mostki możliwie jak najbliżej punktu uderzenia. Jest to bardzo łatwe, gdyż justować można jedynie lekko pokręcając kluczami.

Brzmienie: Gitara ma nowoczesne, różnorodne brzmienie; EMG można spokojnie zastosować w kanale clean jak i crunch i overdrive i zapewniają pełnię dźwięków, a to wszystko bez przydźwięków. Obie innowacje mają oczywiście mały wpływ na brzmienie: grube zdeformowane prożki zapewniają długi sustain i czysto wybrzmiewające dźwięki.

Za to mostek Ever-Tune ze swoimi długimi sprężynami, co znane jest także wśród Stratów o lżejszej budowie: mostek komprymuje lekko dźwięk, atak nie jest tak mocny jak przy mostku stałym, wybrzmiewanie (sustain) jest bardziej muzyczne. Razem tworzy to bardziej perkusyjny i mimo wszystko miękki ciepły ton, co dzięki czystej intonacji otrzymuje dodatkowo przyjemne brzmienie.

Strojenie: W końcu zrozumiałem, dlaczego tak wielu znanych gitarzystów stosuje podstrunnice True-Temperament. Przede wszystkim w grze z innymi instrumentami (keyboard). Różnica do zwyczajnych podstrunnic, szczególnie przy akordach z tercjami, sekstami i septymami, przeogromna!

Steve Vai demonstruje to w prosty sposób w krótkim filmiku na You Tube, gdzie gra w pozycji wyjściowej standardowe akordy E, A i D. Wszystkie trzy brzmią czysto „in tune”. Coś, co przeważnie osiąga się jedynie jako kompromis.

Podsumowanie:

Przepis: bierzemy dobrego producenta europejskiego, najlepsze klucze Schallera, hardware EMG, dodajemy szwedzką podstrunnicę True-Temperament i system EverTune. To wszystko doprawia do smaku kuchmistrz Tommy Denander. Co powstaje, to wyśmienite danie: VGS Radioactive TD Special, instrument doskonale grywalny, o dobrym brzmieniu i perfekcyjnej intonacji. Restauracja otrzymałaby za to trzy gwiazdki od Przewodnika Michelin, my mówimy: pychota!

PLUSY

- wykończenie
- sound
- hardware
- autotuning dzięki EverTune
- czysta intonacja (True Temperament)

–grywalność

MINUSY

–jedynie specjalne rodzaje strun

Teksty dodatkowe:

EverTune

Amerykańska Firma EverTune została założona przez muzyka i fizyka Cosmosa Lylesa, który jest także pomysłodawcą systemu tuningowego dla samochodów. Jego partnerem jest Paul Dowd, którego Cosmos poznał jako klient, jednak od razu przekonał go do swojego pomysłu i następnie dokonał mechanicznej obróbki. „Sercem” systemu jest 6 sprężyn, na których zawieszane są struny. Sprężyny są swego rodzaju amortyzatorem, które mają zapewnić stałe napięcie strun. Przy tym nie jest ważne, czy są one poddane jakimkolwiek mechanicznym bądź termicznym wpływom (np. ciepło). Aby to osiągnąć, wózki mostka są wolnowiszące. Po pierwszym naciągnięciu strun, należy je dostroić za pomocą kluczy przy główce płytki do odpowiedniego dźwięku. Mostki są w tym momencie wolnowiszące. Dostarczanie przebiega za pomocą klucza imbusowego przy siodełkach. Przy tym są justowane sprężyny. Jeżeli np. pociągnie się za struny, wysokość dźwięku pozostaje niezmienną, ponieważ sprężyny wyrównują wszelkie zmiany. Podobnie jak w systemach Vibrato, system EverTune posiada coś w rodzaju ataku (także znany pod nazwą Black Box). Aby go aktywować należy wolnowiszące siodełka ustawić jak najbliżej bocznie położonego punktu na korpusie. Napina się daną strunę dalej danym kluczem. Najpierw nie zmienia się wysokość dźwięku (ponieważ sprężyna nadal wyrównuje brzmienie), ale siodełko przesuwa się w kierunku ataku. Tuż przed dotknięciem krawędzi należy się zatrzymać. Jak tylko pociągnie się za strunę, aktywowany zostaje atak i sprężyna traci moc. Akustycznie ten proces może również być kontrolowany: należy kręcić kluczami tak długo, aż dźwięk będzie odrobinę za wysoki (atak jest osiągnięty), wtedy należy odkręcić klucz o jedną czwartą obrotu. W ten sposób osiągnięte zostaje odpowiednie ustawienie. Po krótkim czasie użytkowania systemu szybko dojdzie się do wprawy i łatwego odnajdywania indywidualnych ustawień dla własnych potrzeb gry. Często zadawanym pytaniem jest: jaka jest różnica pomiędzy EverTune i np. gitarą Gibson Robot? W Gibsonie Robot procedura samostrojzenia się strun trzeba wywoływać, w EverTune jest każdorazowe nastrajanie.

Oczywiście możliwy jest także strój Drop-D bądź rozstrojenie instrumentu. To można osiągnąć poprzez zmianę napięcia sprężyn przy śrubach imbusowych, czyli nie jest możliwe za pośrednictwem kluczy. Więcej informacji: www.evertune.com

True Temperament

Czy to z powodu tego, że na północy Europy zima jest taka długa czy też może brak światła dziennego? W każdym bądź razie wiele wynalazków, które mają do czynienia z badaniami pochodzą właśnie z tej części świata. Firma True Temperament ma swój dom w Sztokholmie. Podwaliny idei pod ten system pochodzą od samego Jana Sebastiana Bacha, który w swoim dziele „Das Wohltemperierte Klavier” dał podwaliny do podziału skali muzycznej na 12 równorzędnych półtonów. Wcześniej enharmonia nie była możliwa. Przykład: pierwotnie dźwięki fis i ges różne wysokości (fis jest minimalnie wyższy od ges). Przed Bachem można było nastroić pianino np. jedynie na rodzaje dźwięków: # bądź b.

Oczywiście każda nowoczesna gitara jest odpowiednio nastrojona, ponieważ posiada ona 12 półtonów na oktawę, które niestety nigdy nie są w stu procentach czyste. Podział ten jest czysto teoretyczny, a wszelkie zmiany strun pod względem napięcia i sztywności strun przy ich dociskaniu nie są brane pod uwagę. Normalna gitara jest kompromisem. Wszelkie niedokładności są

kompensowane na mostku a u niektórych producentów gitar dodatkowo przez przestawienie siodełka (Taylor, Buzzy Feiten, PRS, siodełka Nirvana).

Naszemu Szwedowi to nie wystarczyło. Dlatego zrobili dokładne pomiary dla każdego prołka każdej struny i wyliczyli ich dokładną pozycję. Prosty przykład: Buzzy Feiten kompensuje w 7 miejscach - 1 x siodełko i 6 x wózkach. True Temperament w 144 !!!

Oczywiście ma to swoją małą wadę, gdyż podstrunnice / prołki wykonywane są pod konkretne komplety strun / grubości / wysokości dźwięków.

Nasz testowany instrument nadaje się jedynie dla strun z nieowiniętą struną G i grubościami od .009 do .011.

Tacy muzycy jak Steve Vai, John McLaughlin, Matthias IA Eklund, Dweezil Zappa, Henry Kaiser i teraz również Tommy Denander, jak i wielu innych jest całkowicie przekonanych do tego systemu. Firmy, które stosują rozwiązanie True Temperament w swoich seriach to: Ruokangas, Sanden i Alhambra.

Podobnie jak w systemie Buzzy-Feiten gitarę wyposażoną w podstrunnice z systemem True Temperament należy trochę inaczej stroić. Ponieważ także puste struny mają w tym momencie różną wysokość dźwięku (również to pochodzi z teorii dzieła „Das wohltemierierte Klavier”, według którego strój zostaje zawsze „trochę rozbity”, aby uczynić go bardziej muzykalnym. System Buzzy Feitena również wywodzi się z systemu strojenia instrumentów klawiszowych).

Najprostszym rozwiązaniem jest nastrojenie struny A za pomocą stroika, a następnie dostrajanie kolejnych strun zgodnie z ich strojem. Również tradycyjna metoda 5 5 5 4 5, kiedy to np. piąty próg struny E porównany jest z pustą struną A działa bez zarzutu. Nie należy jednak porównywać wysokich dźwięków, co gitarzyści lubią robić (np. Flageolet 5 prołek struny E z 7 prołkiem struny A). Te wysokie dźwięki nie są odpowiednio nastrojone.

Przy zastosowaniu stroika, należy zwrócić szczególną uwagę na podane offsety (w centach) przy pustych strunach: E: -2, A: 0, D: +2, G: +3,9, H: 0, E: -2. Więcej informacji:

www.truetemperament.com

Tommy Denander

Szwedzki gitarzysta Tommy Denander urodził się w 1968 roku w Sztokholmie. Zagrał już na ponad 500 albumach i brał udział w licznych tournée na całym świecie. Najbardziej znani artyści, z którymi współpracował to: Carlos Santana, Eric Clapton, Toto, Van Halen, Europe, Michael Landau, Yngwie Malmsteen i Richard Marx. W roku 1987 przeprowadził się na trzy lata do Los Angeles, gdzie zaprzyjaźnił się między innymi z członkami grupy Toto. Po powrocie do ojczyzny zaszył się w szwedzkich studiach nagrań. 1994 rozpoczął pracę nad swoimi dwoma solowymi albumami. Jego najśłynniejszy projekt Radioactive wystartował 1996, jednak dopiero w 2001 roku został wydany pierwszy krążek. Na nim swój wkład mieli między innymi: członkowie Toto Jeff Porcaro, Mike Porcaro, David Paich, Bobby Kimball, Greg Phillinganes, jak również byli członkowie Steve Porcaro, Fergie Frederiksen, Koseph Williams und David Hungate. 2003 pojawił się kolejny album Radioactive, a w 2005 roku ukazał trzeci album tym razem z takimi gośćmi jak gitarzysta Journey Neal Schon.

www.myspace.com/tommydenander